

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1051/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006 s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR) 11

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu 27

Cena: 3 EUR

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1051/2013

ze dne 22. října 2013,

kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006 s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

opatření by se měly omezit na nejmenší míru nutnou jako reakce na závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 1 a 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vytvoření prostoru, v němž je zaručen volný pohyb osob přes vnitřní hranice, je jedním z hlavních úspěchů Unie. V prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích je nezbytné mít schopnost společně reagovat na situace vážně ovlivňující veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost tohoto prostoru, jeho částí nebo jednoho či více členských států, a to umožněním dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, aniž by byla ohrožena zásada volného pohybu osob. Vzhledem k dopadu, který mohou mít taková krajní opatření na všechny osoby, jež mají právo pohybovat se v tomto prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, by pro znovuzavedení těchto opatření měly být stanoveny podmínky a postupy, aby se zajistila jejich výjimečná povaha a dodržování zásady přiměřenosti. Rozsah a trvání dočasného znovuzavedení těchto

(2) Volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích je klíčovým úspěchem Unie. Jelikož má dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic vliv na tento volný pohyb osob, mělo by být jakékoli rozhodnutí o takovém znovuzavedení přijato v souladu se společně dohodnutými kritérii a mělo by být řádně oznámeno Komisi nebo doporučeno orgánem Unie. V každém případě by znovuzavedení ochrany vnitřních hranic mělo zůstat výjimkou a mělo by být uskutečněno jen jako krajní opatření v nezbytně nutném rozsahu a délce trvání a na základě konkrétních objektivních kritérií a posouzení jeho nezbytnosti, které by mělo být monitorováno na úrovni Unie. Pokud je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost nutno přijmout okamžitá opatření, měly by mít členské státy možnost znovu zavést ochranu svých vnitřních hranic na dobu, která nepřesáhne deset dní. Jakékoliv prodloužení této doby je třeba monitorovat na úrovni Unie.

(3) Nezbytnost a přiměřenost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic je třeba zvážit v porovnání s hrozbou pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, které podnítlí potřebu takového obnovení, stejně jako alternativní opatření, jež by mohla být přijata na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, a dopad této ochrany na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

(4) Znovuzavedení ochrany vnitřní hranic může být výjimečně nezbytné v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo na vnitrostátní úrovni, zejména v návaznosti na teroristické činy či hrozby nebo kvůli hrozbám, které představuje organizovaná trestná činnost.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2013.

- (5) Migrace a překročení vnějších hranic velkým počtem státních příslušníků třetích zemí by samo o sobě nemělo být považováno za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.
- (6) V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie musí být odchylka od základní zásady volného pohybu osob vykládána restriktivně a pojem veřejného pořádku předpokládá existenci skutečné, aktuální a dostatečně závažné hrozby, kterou je dotčen některý ze základních zájmů společnosti.
- (7) Na základě dosavadních zkušeností s fungováním prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a s cílem napomoci k zajištění jednotného provádění schengenského *acquis* může Komise vypracovat pokyny ke znovuzavedení ochrany vnitřních hranic pro případy, kdy je toto opatření dočasně nutné, i pro případy, kdy jsou zapotřebí okamžitá opatření. Tyto pokyny by měly stanovit jasná kritéria pro snazší posuzování situací, které by mohly představovat závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.
- (8) Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* ⁽¹⁾ zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními přijatými na základě uvedeného nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci spočívající ve vydání doporučení, aby hodnocený členský stát přijal určitá opatření, jako například vyslání evropských jednotek pohraniční stráže, předložení strategických plánů nebo v krajním případě a s přihlédnutím k vážnosti situace i uzavření určitého hraničního přechodu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽²⁾. Podle čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu iii) uvedeného nařízení by se měl použít přezkumný postup.
- (9) Dočasné znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranic zvláštním postupem na úrovni Unie by rovněž mohlo být odůvodněno v případě mimořádných situací ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci procesu důsledného hodnocení podle článků 14 a 15 nařízení (EU) č. 1053/2013, pokud by daná situace představovala závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v tomto prostoru nebo v jeho částech. Tento zvláštní postup pro dočasné znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranic může být rovněž zahájen za stejných podmínek v důsledku vážného zanedbání povinností hodnoceným členským státem. Prováděcí pravomoci přijímat doporučení podle tohoto zvláštního postupu na úrovni Unie by s ohledem na politicky citlivou povahu těchto opatření, která se týkají vnitrostátních výkonných a donucovacích pravomocí k ochraně vnitřních hranic, měly být svěřeny Radě jednající na návrh Komise.
- (10) Před přijetím doporučení o dočasném znovuzavedení ochrany určitých vnitřních hranicích je třeba včas plně využít možnost podniknout kroky k řešení dané situace, včetně využití pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex), zřízené nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽³⁾, nebo Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím Rady 2009/371/SVV ⁽⁴⁾, či opatření technické nebo finanční podpory na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních. V případě, že byly zjištěny vážné nedostatky, může Komise poskytnout opatření finanční podpory na pomoc dotyčnému členskému státu. Jakékoli doporučení Komise nebo Rady by se navíc mělo opírat o podložené informace.
- (11) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se potřeby prodloužit ochranu vnitřních hranic, měla by Komise mít možnost přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (12) Hodnotící zprávy a doporučení uvedené v člancích 14 a 15 nařízení (EU) č. 1053/2013 by měly být základem pro použití zvláštních opatření v případě vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic a zvláštního postupu v případě mimořádných situací ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, jak je stanoveno v tomto nařízení. Členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise tato hodnocení koordinuje v úzké spolupráci s členskými státy. Hodnocení sestává z následujících prvků: víceletých a ročních hodnotících

⁽¹⁾ Viz strana 27 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

- programů, ohlášených a neohlášených hodnotících návštěv na místě vykonávaných malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy, zpráv o výsledku hodnocení přijatých Komisí a doporučení pro nápravná opatření přijatých Radou na návrh Komise, odpovídajících navazujících činností, monitorování a podávání zpráv.
- (13) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení společných pravidel pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, může být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, které proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (15) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (16) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾. Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (17) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (18) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.
- (19) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (20) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.
- (21) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005.
- (22) Pokud jde o Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

- (23) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, včetně volného pohybu a pobytu osob. Toto nařízení musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (24) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾, by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 562/2006 se mění takto:

- 1) V hlavě II se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IVa

Zvláštní opatření v případě závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic

Článek 19a

Opatření na vnějších hranicích a podpora poskytovaná agenturou

1. Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle článku 14 nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* (*) zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními podle článku 15 uvedeného nařízení může Komise prostřednictvím prováděcího aktu doporučit hodnocenému členskému státu, aby přijal určitá zvláštní opatření, která mohou zahrnovat jedno z těchto opatření či opatření obě:

- a) podat podnět k vyslání evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;
- b) předložit své strategické plány vycházející z posouzení rizika, včetně informací o nasazení personálu a vybavení, agentuře k vyjádření stanoviska.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 33a odst. 2.

2. Komise pravidelně informuje výbor zřízený čl. 33a odst. 1 o pokroku při provádění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku a o jeho vlivu na zjištěné nedostatky.

Rovněž informuje Evropský parlament a Radu.

3. Je-li v hodnotící zprávě podle odstavce 1 vysloven závěr, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, a musí proto podle čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1053/2013 do tří měsíců podat informace o provádění příslušného akčního plánu, a shledá-li Komise po uplynutí této tříměsíční lhůty, že se situace nezměnila, může zahájit postup podle článku 26 tohoto nařízení, jsou-li k tomu splněny všechny podmínky.

(*) Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27.“

- 2) Články 23 až 27 se nahrazují tímto:

„Článek 23

Obecný rámec pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. Pokud se v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích vyskytne závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost některého členského státu, může tento členský stát výjimečně znovu zavést ochranu celých svých vnitřních hranic nebo konkrétních úseků těchto hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání závažné hrozby, pokud tato doba přesahuje 30 dní. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na tuto závažnou hrozbu.

2. Ochrana vnitřních hranic může být znovu zavedena pouze v krajním případě a v souladu s články 24, 25 a 26. Pokaždé, když je zvažováno rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle článků 24, 25 nebo 26, je nutné zohlednit kritéria uvedená v člancích 23a a 26a.

3. Jestliže závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu trvá déle než

(1) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

po dobu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, může tento členský stát prodlužovat ochranu svých vnitřních hranic při zohlednění kritérií uvedených v článku 23a a v souladu s článkem 24 ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, a s ohledem na případná nová hlediska vždy nejvýše o 30 dní.

4. Celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně jakéhokoliv prodloužení podle odstavce 3 tohoto článku, nepřesáhne šest měsíců. V mimořádných situacích uvedených v článku 26 může být tato celková doba prodloužena na maximální dobu dvou let v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku.

Článek 23a

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Rozhodne-li členský stát podle článku 23 a čl. 25 odst. 1 v krajním případě o dočasném znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích nebo o prodloužení takového znovuzavedení v souladu s článkem 23 nebo čl. 25 odst. 1, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. V rámci tohoto posouzení členský stát zohlední zejména tyto aspekty:

- a) pravděpodobný dopad hrozeb na jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, včetně hrozeb v návaznosti na teroristické činy či hrozby, jakož i hrozeb, které představuje organizovaná trestná činnost;
- b) pravděpodobný dopad takového opatření na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Článek 24

Postup pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 1

1. Pokud některý členský stát plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle čl. 23 odst. 1, oznámí to ostatním členským státům a Komisi nejpozději čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením či v kratší lhůtě, jsou-li skutečnosti, jež vedou k potřebě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, zjištěny později než čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením. Za tímto účelem tento členský stát poskytne tyto informace:

- a) důvody navrhovaného znovuzavedení, včetně všech relevantních údajů upřesňujících události, které představují závažnou hrozbu pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení;

e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

Oznámení podle prvního pododstavce může být rovněž předloženo společně dvěma či více členskými státy.

Je-li to nezbytné, může si Komise od dotčeného členského státu nebo členských států vyžádat doplňující informace.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují Evropskému parlamentu a Radě současně s oznámením ostatním členským státům a Komisi podle uvedeného odstavce.

3. Členské státy předkládající oznámení podle odstavce 1 mohou v případě nutnosti a v souladu s vnitrostátním právem rozhodnout o utajení některých informací.

Utajení nebrání tomu, aby Komise tyto informace zpřístupnila Evropskému parlamentu. Předání informací a dokladů Evropskému parlamentu podle tohoto článku a nakládání s nimi musí být v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.

4. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení podle odstavce 1 tohoto článku, a s ohledem na konzultace podle odstavce 5 tohoto článku může Komise nebo kterýkoli jiný členský stát vydat stanovisko, aniž je dotčen článek 72 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pokud má Komise na základě informací obsažených v oznámení nebo jakýchkoliv dodatečných informací, které obdržela, obavy ohledně nezbytnosti nebo přiměřenosti plánovaného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, nebo pokud se domnívá, že by byla vhodná konzultace o některém aspektu oznámení, vydá za tímto účelem stanovisko.

5. Informace podle odstavce 1 a jakékoliv stanovisko Komise nebo členského státu podle odstavce 4 jsou předmětem konzultací a případně i setkání mezi členskými státy, který plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, ostatními členskými státy, zejména těmi, které jsou těmito opatřeními přímo dotčeny, a Komisí, aby se tam, kde je to vhodné, uspořádala vzájemná spolupráce mezi členskými státy a posoudila přiměřenost opatření ve vztahu k událostem vedoucím ke znovuzavedení ochrany hranic a k hrozbě pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

6. Konzultace podle odstavce 5 se uskuteční nejpozději deset dní před plánovaným dnem znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 25

Zvláštní postup v případech, kdy je třeba přijmout okamžitá opatření

1. Jestliže je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nutno neprodleně přijmout opatření, může dotčený členský stát ve výjimečných případech okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic na omezenou dobu nepřesahující deset dní.

2. Pokud některý členský stát znovu zavede ochranu vnitřních hranic, oznámí to současně ostatním členským státům a Komisi a poskytne informace uvedené v čl. 24 odst. 1 včetně důvodů pro použití postupu podle tohoto článku. Komise může okamžitě po obdržení oznámení konzultovat ostatní členské státy.

3. Pokud závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1, může členský stát opakovaně rozhodnout o prodloužení ochrany vnitřních hranic vždy nejvýše o dvacet dní. V takovém případě dotčený členský stát zohlední kritéria uvedená v článku 23a, včetně aktualizovaného posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření, a zohlední i veškeré nové skutečnosti.

V případě takového prodloužení se použijí obdobně čl. 24 odst. 4 a 5 a konzultace proběhnou bezodkladně poté, co bylo rozhodnutí o prodloužení oznámeno Komisi a členským státům.

4. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 4, nesmí celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, jež se skládá z počátečního období podle odstavce 1 a jakéhokoli jeho prodloužení podle odstavce 3, překročit dva měsíce.

5. Komise bezodkladně informuje Evropský parlament o oznámeních učiněných podle tohoto článku.

Článek 26

Zvláštní postup v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. V mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic podle článku 19a, a pokud tyto situace představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo v některých jeho částech, mohou členské státy znovu zavést ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2 tohoto článku na dobu nepřesahující šest měsíců. Tato doba může být nejvýše třikrát prodloužena o další období nejvýše šesti měsíců, pokud mimořádná situace trvá.

2. Rada může jako krajní opatření na ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a v případě, kdy všechna ostatní opatření, zejména opatření uvedená v čl. 19a odst. 1, nedokáží účinně omezit zjištěnou závažnou hrozbu, doporučit jednomu nebo více členským státům, aby znovu zavedly ochranu svých vnitřních hranic nebo jejich konkrétních úseků. Doporučení Rady vychází z návrhu Komise. Členské státy mohou požádat Komisi, aby předložila Radě takový návrh doporučení.

Rada ve svém doporučení uvede přinejmenším informace podle čl. 24 odst. 1 písm. a) až e).

Rada může doporučit prodloužení za podmínek a postupů stanovených v tomto článku.

Znovuzavedení ochrany hranic na celých vnitřních hranicích nebo jejich konkrétních úsecích podle tohoto odstavce členský stát předem oznámí ostatním členským státům, Evropskému parlamentu a Komisi.

3. Jestliže určitý členský stát doporučení uvedené v odstavci 2 neprovede, bezodkladně poskytne Komisi písemné odůvodnění.

V tomto případě předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí odůvodnění dotčeného členského státu a důsledky vyplývající pro ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

4. Z řádně odůvodněných naléhavých důvodů týkajících se situací, kdy jsou skutečnosti, jež vedou k potřebě prodloužit ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2, zjištěny později než deset dní před koncem předcházejícího období znovuzavedení ochrany hranic, může Komise prostřednictvím okamžitě použitelných prováděcích aktů přijatých postupem podle čl. 33a odst. 3 vydat jakákoli nezbytná doporučení. Komise do čtrnácti dnů po přijetí těchto doporučení předloží Radě návrh doporučení v souladu s odstavcem 2.

5. Tímto článkem nejsou dotčena opatření, která mohou členské státy přijmout v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v souladu s články 23, 24 a 25.

Článek 26a

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. Pokud Rada podle čl. 26 odst. 2 jako krajní opatření doporučí dočasné znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. Toto posouzení vychází z podrobných informací předložených dotýčným členským státem nebo členskými státy a Komisí a jakýchkoli jiných relevantních informací, včetně informací získaných podle odstavce 2 tohoto článku. V rámci tohoto posouzení se zohlední zejména:

a) použitelnost opatření technické nebo finanční podpory, která mohou být či byla uplatněna na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, včetně pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například agentury,

Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 (*) či Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím Rady 2009/371/SVV (**), a míru, v jaké tato opatření pravděpodobně přispějí k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

b) současný a pravděpodobný budoucí dopad vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci hodnocení provedených na základě nařízení (EU) č. 1053/2013 a rozsah, v jakém tyto vážné nedostatky představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

c) pravděpodobný dopad znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

2. V souladu s čl. 26 odst. 2 může Komise před přijetím návrhu doporučení Rady:

a) požádat členské státy, agenturu, Europol a další instituce a subjekty Unie o další informace,

b) provádět hodnotící návštěvy na místě za podpory odborníků z členských států a agentury, Europolu či jiné příslušné instituce nebo subjektu Unie, aby získala nebo ověřila informace relevantní pro přijetí takového doporučení.

Článek 27

Informování Evropského parlamentu a Rady

Komise a dotýčný členský stát nebo členské státy informují co nejdříve Evropský parlament a Radu o jakýchkoli důvodech, jež by mohly vést k použití článku 19a a článků 23 až 26a.

(*) Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11.

(**) Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37.“

3) Články 29 a 30 se nahrazují tímto:

„Článek 29

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Do čtyř týdnů po zrušení ochrany vnitřních hranic předloží členský stát, který tuto ochranu vnitřních hranic prováděl, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, v níž zejména popíše úvodní posouzení a dodržování kritérií uvedených v člácích 23a, 25 a 26a, provádění ochrany, praktickou spolupráci se sousedními členskými státy, výsledný dopad na volný pohyb osob, účinnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně ex post hodnocení přiměřenosti znovuzavedení ochrany hranic.

Komise může vydat stanovisko k uvedenému ex post hodnocení dočasného znovuzavedení ochrany hranic na jedné nebo více vnitřních hranicích nebo jejich částech.

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě alespoň jednou za rok zprávu o fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Zpráva obsahuje seznam všech rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic přijatých během příslušného roku.

Článek 30

Informování veřejnosti

Komise a dotčený členský stát koordinovaně informují veřejnost o rozhodnutí znovu zavést ochranu vnitřních hranic a oznámí zejména datum zahájení a ukončení tohoto opatření, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 zmíněného nařízení.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 37a

Hodnotící mechanismus

1. V souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie a Smlouvou o Evropské unii a aniž jsou dotčena jejich ustanovení o řízení o nesplnění povinnosti, je provádění tohoto nařízení jednotlivými členskými státy hodnoceno prostřednictvím hodnotícího mechanismu.

2. Pravidla hodnotícího mechanismu jsou stanovena v nařízení (EU) č. 1053/2013. V souladu s tímto hodnotícím mechanismem členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise má tato hodnocení koordinovat v úzké spolupráci s členskými státy. V rámci tohoto mechanismu je každý členský stát hodnocen alespoň jednou za pět let malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy.

Hodnocení může spočívat v ohlášených či neohlášených hodnotících návštěvách na místě vykonávaných na vnějších nebo vnitřních hranicích.

V souladu s tímto hodnotícím mechanismem odpovídá Komise za přijímání víceletých a ročních hodnotících programů a hodnotících zpráv.

3. V případě možných nedostatků mohou být dotčeným členským státům doporučena nápravná opatření.

Jsou-li v hodnotící zprávě přijaté Komisí podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, použijí se články 19a a 26 tohoto nařízení.

4. Evropský parlament a Rada jsou informovány ve všech fázích hodnocení a jsou jim předávány veškeré relevantní dokumenty v souladu s pravidly o utajovaných dokumentech.

5. Evropský parlament je okamžitě a plně informován o veškerých návrzích týkajících se změny či nahrazení pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1053/2013.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Evropský parlament, Rada a Komise vítají přijetí nařízení, kterým se mění Schengenský hraniční kodex s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, a nařízení o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis*. Věří, že tyto nové mechanismy jsou náležitou reakcí na výzvu Evropské rady uvedenou v závěrech ze dne 24. června 2011, v nichž vybídla k posílení spolupráce a vzájemné důvěry mezi členskými státy schengenského prostoru a k vytvoření účinného a spolehlivého systému sledování a hodnocení s cílem zajistit prosazování společných pravidel a posílení, přizpůsobení a rozšíření kritérií založených na *acquis* EU, a současně připomněla, že vnější hranice Evropy musí být řízeny účinným a soudržným způsobem, na základě společné odpovědnosti, solidarity a praktické spolupráce.

Uvádějí, že tato změna Schengenského hraničního kodexu posílí koordinaci a spolupráci na úrovni Unie tím, že se na jedné straně stanoví kritéria pro jakékoli znovuzavedení hraničních kontrol ze strany členských států a na druhé straně mechanismus na úrovni EU pro reakci na skutečně kritické situace, při nichž je ohroženo celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Zdůrazňují, že tento nový hodnotící systém představuje mechanismus na úrovni EU, který zahrne všechny aspekty schengenského *acquis* a zapojí odborníky z členských států, Komise a příslušných agentur EU.

Jsou si vědomy, že jakýkoli budoucí návrh změny tohoto hodnotícího systému ze strany Komise bude předložen ke konzultaci Evropskému parlamentu, aby bylo před přijetím konečného znění v nejvyšší možné míře zohledněno jeho stanovisko.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1052/2013

ze dne 22. října 2013,

kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

schopnost agentury a členských států odhalovat tato malá plavidla, jakož i schopnost reakce členských států, což přispěje ke snížení počtu úmrtí migrantů.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

(3) V tomto nařízení se uznává, že se po migračních trasách pohybují i osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.

s ohledem na návrh Evropské komise,

(4) Členské státy by měly zřídit národní koordinační centra, aby se mezi nimi navzájem a mezi nimi a agenturou zlepšila výměna informací a spolupráce pro účely ostrahy hranic. Pro náležité fungování EUROSURu je nezbytné, aby všechny vnitrostátní orgány příslušné podle vnitrostátního práva pro ostrahu vnějších hranic spolupracovaly prostřednictvím národních koordinačních center.

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

(5) Toto nařízení by nemělo členským státům bránit v tom, aby svým národním koordinačním centřům svěřily také působnost ke koordinaci výměny informací a spolupráce v oblasti ostrahy vzdušných hranic a ke kontrolám na hraničních přechodech.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) K posílení výměny informací a operativní spolupráce mezi vnitrostátními orgány členských států, jakož i s Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízenou nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽²⁾ (dále jen „agentura“), je nezbytné zřídit Evropský systém ostrahy hranic (dále jen „EUROSUR“). EUROSUR poskytne těmto orgánům a agentuře infrastrukturu a nástroje potřebné ke zlepšení jejich situační orientace a schopnosti reakce na vnějších hranicích členských států Unie (dále jen „vnější hranice“) pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.

(6) Agentura by měla zdokonalit výměnu informací a spolupráci s dalšími institucemi a subjekty Unie, jako jsou Evropská agentura pro námořní bezpečnost a satelitní středisko Evropské unie, s cílem zajistit co nejlepší využití stávajících informací, kapacit a systémů, které již jsou na evropské úrovni dostupné, jako je například Evropský program monitorování Země.

(2) Praxe cestování na malých plavidlech nezpůsobilých k plavbě na moři dramaticky zvýšila počet migrantů utonulých v oblasti jižních námořních vnějších hranic. EUROSUR by měl podstatně zlepšit operační a technickou

(7) Toto nařízení je součástí evropského modelu integrovaného řízení vnějších hranic a strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie. EUROSUR přispěje rovněž k rozvoji společného prostředí pro sdílení informací (CISE) pro účely ostrahy v námořní oblasti Unie, neboť poskytuje širší rámec pro situační orientaci v námořní oblasti prostřednictvím výměny informací mezi veřejnými orgány v rámci různých odvětví v Unii.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. října 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. října 2013.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

(8) K zajištění toho, aby informace obsažené v EUROSURu byly co nejuplněnější a nejaktuálnější, zejména s ohledem na situaci ve třetích zemích, by měla agentura spolupracovat s Evropskou službou pro vnější činnost. Delegace a úřady Unie by za tímto účelem měly poskytnout veškeré informace, které mohou být pro EUROSUR relevantní.

- (9) Agentura by měla poskytnout nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování EUROSURu a případně při rozvíjení CISE, včetně zajišťování interoperability systémů, zejména vytvořením, provozováním a koordinováním rámce EUROSURu.
- (10) Agentuře by měly být poskytnuty vhodné finanční a lidské zdroje potřebné k náležitému plnění dodatečných úkolů, které jsou jí uloženy tímto nařízením.
- (11) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v člancích 2 a 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a v Listině základních práv Evropské unie, zejména respektování lidské důstojnosti, právo na život, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, zákaz obchodování s lidmi, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na přístup k dokumentům, právo na azyl a právo na ochranu proti vystěhování a vyhoštění, zákaz navrácení, zákaz diskriminace a práva dítěte. Členské státy a agentura by měly toto nařízení uplatňovat v souladu s uvedenými právy a zásadami.
- (12) V souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004 by úředník pro otázky základních práv a poradní fórum zřízené uvedeným nařízením měli mít přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování lidských práv v souvislosti se všemi činnostmi agentury v rámci EUROSURu.
- (13) Osobní údaje by měly být v evropském situačním obraze a společném předhraničním zpravodajském obraze vyměňovány jen výjimečně. Mělo by se tak dít na základě stávajícího vnitrostátního práva a práva Unie a při respektování jeho specifických požadavků na ochranu údajů. Kde specifičtější nástroje, jako je nařízení (ES) č. 2007/2004, nestanoví plný režim ochrany údajů, použijí se směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ a rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV⁽³⁾.
- (14) K postupnému zavedení EUROSURu v jednotlivých zeměpisných oblastech by měla být povinnost zřídit a provozovat národní koordinační centra uplatněna ve dvou na sebe navazujících etapách: nejprve by se měla vztahovat na členské státy, které se nacházejí na jižních a východních vnějších hranicích, a ve druhé etapě na zbývající členské státy.
- (15) Toto nařízení obsahuje ustanovení o spolupráci se sousedními třetími zeměmi, protože dobře strukturovaná a trvalá výměna informací a spolupráce s těmito zeměmi, zejména v oblasti Středomoří, jsou klíčovými faktory pro dosažení cílů EUROSURu. Je nezbytné, aby jakákoli výměna informací a jakákoli spolupráce mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi probíhala v plném souladu se základními právy, a zejména se zásadou zákazu navrácení.
- (16) Toto nařízení obsahuje ustanovení o možnosti úzké spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím, která mohou přispět k lepšímu plnění cílů EUROSURu.
- (17) Při provádění tohoto nařízení by agentura a členské státy měly co nejlépe využívat stávající kapacity z hlediska lidských zdrojů a technického vybavení, a to jak na úrovni Unie, tak i na vnitrostátní úrovni.
- (18) Komise by měla pravidelně posuzovat výsledky provádění tohoto nařízení s cílem určit, nakolik jsou plněny cíle EUROSURu.
- (19) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (20) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

- s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (21) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (22) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾. Norsko by mělo zřídit národní koordinační centrum podle tohoto nařízení ode dne 2. prosince 2013.
- (23) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.
- (24) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (25) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy ani závazky členských států podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři, Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a jejího protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, Úmluvy o právním postavení uprchlíků, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a dalších příslušných mezinárodních nástrojů.
- (26) Prováděním tohoto nařízení nejsou dotčeny nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁹⁾ ani pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v rámci operativní spolupráce koordinované agenturou.
- (27) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení EUROSURu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni samotných členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
-
- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
- ⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).
- ⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
- ⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.
- ⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).
- ⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný rámec pro výměnu informací a spolupráci mezi členskými státy a agenturou s cílem zlepšit situační orientaci a posílit schopnost reakce na vnějších hranicích členských států Unie (dále jen „vnější hranice“) pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů (dále jen „EUROSUR“).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ostrahu vnějších pozemních a námořních hranic, včetně monitorování, odhalování, identifikace a sledování nedovoleného překračování hranic a jeho předcházení a zadržování osob nedovoleně překračujících hranice, pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.

2. Toto nařízení se může vztahovat i na ostrahu vzdušných hranic a na kontroly na hraničních přechodech, pokud tyto informace členské státy dobrovolně poskytnou EUROSURu.

3. Toto nařízení se nevztahuje na žádná právní ani správní opatření přijatá poté, co příslušné orgány členského státu zaznamenají přeshraniční trestné činnosti nebo nedovolené překročení vnějších hranic osobami.

4. Při provádění tohoto nařízení dodržují členské státy a agentura základní práva, zejména zásady zákazu navracení a respektování lidské důstojnosti a požadavky na ochranu údajů. Přednostně se zaměřují na zvláštní potřeby dětí, nezletilých osob bez doprovodu, obětí obchodování s lidmi, osob, které naléhavě potřebují lékařskou pomoc, osob, které potřebují mezinárodní ochranu, osob v tísní na moři a dalších osob ve zvláště zranitelném postavení.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „agenturou“ Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004;
- b) „situační orientací“ schopnost monitorovat, odhalovat, identifikovat a sledovat nelegální přeshraniční činnosti a těmto činnostem porozumět s cílem nalézt dostatečné důvody pro reakci na základě kompilace nových informací a stávajících poznatků a zlepšit schopnost omezovat ztráty na životech migrantů na vnějších hranicích, podél těchto hranic či v jejich blízkosti;
- c) „schopností reakce“ schopnost činit kroky zaměřené na boj proti nelegálním přeshraničním činnostem na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti, včetně prostředků a harmonogramů pro přiměřenou reakci;
- d) „situačním obrazem“ grafické rozhraní, které umožňuje prezentovat v téměř reálném čase údaje a informace získané od různých orgánů, ze senzorů, platforem a jiných zdrojů a které je prostřednictvím komunikačních a informačních kanálů sdíleno s dalšími orgány s cílem zajistit situační orientaci a podpořit schopnost reakce na vnějších hranicích a v předhraniční oblasti;
- e) „přeshraniční trestnou činností“ jakákoli závažná trestná činnost s přeshraničním rozměrem páchaná na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti;
- f) „úsekem vnějších hranic“ celá vnější pozemní nebo námořní hranice členského státu nebo její část vymezená vnitrostátním právem nebo určená národním koordinačním centrem či jiným příslušným vnitrostátním orgánem;
- g) „předhraniční oblastí“ zeměpisná oblast za vnějšími hranicemi;
- h) „krizovou situací“ jakákoli přírodní nebo člověkem způsobená pohroma, nehoda, humanitární nebo politická krize nebo jiná závažná situace, k níž došlo na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti a která může mít významný dopad na ochranu vnějších hranic;
- i) „incidentem“ situace spojená s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností nebo s ohrožením životů migrantů na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti.

HLAVA II

RÁMEC

KAPITOLA I

Složky

Článek 4

Rámec EUROSURu

1. Pro účely výměny informací a spolupráce v oblasti ostrahy hranic a s ohledem na stávající mechanismy výměny informací a spolupráce používají členské státy a agentura rámec EUROSURu, jenž sestává z těchto složek:

- a) národní koordinační centra;
- b) vnitrostátní situační obrazy;
- c) komunikační síť;
- d) evropský situační obraz;
- e) společný předhraniční zpravodajský obraz;
- f) společné využívání nástrojů ostrahy.

2. Národní koordinační centra poskytují agentuře prostřednictvím komunikační sítě informace ze svých vnitrostátních situačních obrazů, jež jsou potřebné k vytvoření a zajišťování funkčnosti evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu.

3. K evropskému situačnímu obrazu a ke společnému předhraničnímu zpravodajskému obrazu poskytuje agentura národním koordinačním centrům neomezený přístup prostřednictvím komunikační sítě.

4. Složky uvedené v odstavci 1 jsou vytvářeny a jejich funkčnost je zajišťována v souladu se zásadami uvedenými v příloze.

Článek 5

Národní koordinační centrum

1. Každý členský stát určí, provozuje a spravuje národní koordinační centrum, jež zajišťuje koordinaci a výměnu informací mezi všemi orgány příslušnými na vnitrostátní úrovni pro ostrahu vnějších hranic, jakož i s ostatními národními koordi-

načními centry a agenturou. Každý členský stát oznámí zřízení svého národního koordinačního centra Komisi, která o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a agenturu.

2. V rámci EUROSURu a aniž je dotčen článek 17, představuje národní koordinační centrum jediné kontaktní místo pro výměnu informací a spolupráci s ostatními národními koordinačními centry a agenturou.

3. Národní koordinační centrum:

- a) zajišťuje včasnou výměnu informací a včasnou spolupráci mezi všemi vnitrostátními orgány příslušnými pro ostrahu vnějších hranic, jakož i s jinými národními koordinačními centry a agenturou;
- b) zajišťuje včasnou výměnu informací s orgány činnými při pátrání a záchraně osob a s donucovacími, azylovými a imigračními orgány na vnitrostátní úrovni;
- c) přispívá k účelnému a účinnému řízení zdrojů a personálu;
- d) vytváří vnitrostátní situační obraz podle článku 9 a zajišťuje jeho funkčnost;
- e) podporuje plánování a provádění činností v oblasti ostrahy hranic na vnitrostátní úrovni;
- f) koordinuje vnitrostátní systém ostrahy hranic v souladu s vnitrostátním právem;
- g) přispívá k pravidelnému měření účinnosti činností v oblasti ostrahy hranic na vnitrostátní úrovni pro účely tohoto nařízení;
- h) koordinuje operativní opatření s jinými členskými státy, aniž jsou dotčeny pravomoci agentury a členských států.

4. Národní koordinační centrum je v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu.

Článek 6

Agentura

1. Agentura:

- a) zřizuje komunikační síť EUROSURu podle článku 7 a zajišťuje její funkčnost;

- b) vytváří evropský situační obraz podle článku 10 a zajišťuje jeho funkčnost;
 - c) vytváří společný předhraniční zpravodajský obraz podle článku 11 a zajišťuje jeho funkčnost;
 - d) koordinuje společné využívání nástrojů ostrahy podle článku 12.
2. Pro účely odstavce 1 je agentura v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu.

Článek 7

Komunikační síť

1. Agentura vytvoří komunikační síť a zajišťuje její funkčnost s cílem poskytovat komunikační a analytické nástroje a umožnit výměnu neutajovaných citlivých informací a utajovaných informací jak s národními koordinačními centry, tak mezi nimi navzájem, a to zabezpečeným způsobem a v téměř reálném čase. Tato síť je v provozu dvacet čtyři hodin denně a sedm dní v týdnu a umožňuje:
- a) dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací v téměř reálném čase;
 - b) pořádání audiokonferencí a videokonferencí;
 - c) zabezpečené nakládání s neutajovanými citlivými informacemi, jejich ukládání, přenos a zpracování;
 - d) zabezpečené nakládání s utajovanými informacemi EU až do stupně utajení RESTREINT UE / EU RESTRICTED či do rovnocenné úrovně podle vnitrostátních klasifikací, jakož i zabezpečené ukládání, přenos a zpracování těchto informací, při zajištění toho, aby pro nakládání s utajovanými informacemi a jejich ukládání, přenos a zpracování byla vyhrazena samostatná a řádně akreditovaná část komunikační sítě.
2. Agentura poskytuje technickou podporu a zajišťuje, aby byla komunikační síť interoperabilní se všemi dalšími příslušnými komunikačními a informačními systémy, které agentura řídí.
3. Agentura provádí výměnu, zpracování a ukládání neutajovaných citlivých informací a utajovaných informací v komunikační síti v souladu s článkem 11d nařízení (ES) č. 2007/2004.
4. Národní koordinační centra provádějí výměnu, zpracování a ukládání neutajovaných citlivých informací a utajovaných

informací v komunikační síti v souladu s pravidly a normami, jež jsou rovnocenné pravidlům a normám stanoveným v jednacím řádu Komise ⁽¹⁾.

5. Orgány, agentury a další subjekty členských států, které komunikační síť používají, zajistí, aby byly při nakládání s utajovanými informacemi dodržovány bezpečnostní pravidla a normy, jež jsou rovnocenné pravidlům a normám, které používá agentura.

KAPITOLA II

Situační orientace

Článek 8

Situační obrazy

1. Vnitrostátní situační obrazy, evropský situační obraz a společný předhraniční zpravodajský obraz jsou vytvářeny shromažďováním, hodnocením, ověřováním, analýzou, interpretací, generováním, vizualizací a šířením informací.
2. Obrazy uvedené v odstavci 1 se skládají z těchto vrstev:
- a) vrstva týkající se událostí;
 - b) operační vrstva;
 - c) analytická vrstva.

Článek 9

Vnitrostátní situační obraz

1. Národní koordinační centrum vytváří vnitrostátní situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat všem orgánům příslušným na vnitrostátní úrovni pro ochranu, a zejména pro ostrahu vnějších hranic, účelné, přesné a včasné informace.
2. Vnitrostátní situační obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:
- a) vnitrostátní systém ostrahy hranic v souladu s vnitrostátním právem;
 - b) stacionární a mobilní senzory, jež používají vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic;
 - c) hlídky v rámci ostrahy hranic a další kontrolní mise;
 - d) místní, regionální a další koordinační centra;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 308, 8.12.2000, s. 26.

- e) jiné příslušné vnitrostátní orgány a systémy, včetně styčných úředníků, operačních center a kontaktních míst;
- f) agentura;
- g) národní koordinační centra v jiných členských státech;
- h) orgány třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 20;
- i) systémy hlášení lodí, v souladu s jejich příslušnými právními základy;
- j) jiné příslušné evropské a mezinárodní organizace;
- k) další zdroje.

3. Vrstva vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) dílčí vrstva údajů o nedovoleném překračování hranic zahrnující informace, které má národní koordinační centrum k dispozici a které se týkají incidentů spojených s ohrožením životů migrantů;
- b) dílčí vrstva údajů o přeshraniční trestné činnosti;
- c) dílčí vrstva údajů o krizových situacích;
- d) dílčí vrstva údajů o jiných událostech, která obsahuje informace o neidentifikovaných a podezřelých vozidlech, plavidlech a jiných dopravních prostředcích a osobách nacházejících se na vnějších hranicích dotčeného členského státu, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti, jakož i o dalších událostech, které mohou mít významný dopad na ochranu vnějších hranic.

4. Národní koordinační centrum přiřadí každému incidentu ve vrstvě vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí jedinou orientační úroveň dopadu v rozmezí od „nízké“ přes „střední“ až po „vysokou“. Všechny incidenty se oznamují agentuře.

5. Operační vrstva vnitrostátního situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) dílčí vrstva údajů o vlastních prostředcích, včetně vojenských prostředků na podporu mise k prosazování práva, a operačních oblastech, která obsahuje informace o poloze, stavu a typu vlastních prostředků a o zapojených orgánech. Pokud jde o vojenské prostředky na podporu mise k prosazo-

vání práva, může národní koordinační centrum na žádost vnitrostátního orgánu příslušného pro tyto prostředky omezit přístup k těmto informacím podle zásady „vědět jen to nejnütnější“;

- b) dílčí vrstva údajů o prostředí, která obsahuje nebo zpřístupňuje informace o terénu a povětrnostních podmínkách na vnějších hranicích dotčeného členského státu.

6. Informace o vlastních prostředcích v operační vrstvě podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

7. Analytická vrstva vnitrostátního situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

- a) informační dílčí vrstva, která obsahuje údaje o hlavním vývoji a ukazatele, jež jsou relevantní pro účely tohoto nařízení;
- b) analytická dílčí vrstva, která zahrnuje analytické zprávy, trendy v hodnocení rizik, regionální monitoringy a informační sdělení, které jsou relevantní pro účely tohoto nařízení;
- c) zpravodajská dílčí vrstva, která obsahuje analyzované informace relevantní pro účely tohoto nařízení, a zejména pro přiřazení úrovně dopadu k jednotlivým úsekům vnějších hranic;
- d) dílčí vrstva snímků a geodat, která zahrnuje referenční snímky, podkladové mapy, potvrzení platnosti analyzovaných informací a analýzy změn (snímky z pozorování Země), jakož i údaje o detekci změn, georeferenční údaje a mapy propustnosti vnějších hranic.

8. Informace v analytické vrstvě a informace o prostředí v operační vrstvě vnitrostátního situačního obrazu mohou vycházet z informací, jež jsou obsaženy v evropském situačním obraze a ve společném předhraničním zpravodajském obraze.

9. Národní koordinační centra sousedních členských států vzájemně přímo a téměř v reálném čase sdílejí situační obraz sousedících úseků vnějších hranic týkající se:

- a) incidentů a dalších významných událostí, jež jsou obsaženy ve vrstvě týkající se událostí;
- b) zpráv obsahujících taktickou analýzu rizik, jež jsou uvedeny v analytické vrstvě.

10. Národní koordinační centra sousedních členských států mohou vzájemně přímo a téměř v reálném čase sdílet situační obraz sousedících úseků vnějších hranic týkající se polohy, stavu a typu vlastních prostředků působících v sousedících úsecích vnějších hranic, jak jsou uvedeny v operační vrstvě.

Článek 10

Evropský situační obraz

1. Agentura vytváří evropský situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat národním koordinačním centřům účinné, přesné a včasné informace a analýzy.

2. Evropský situační obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:

- a) z vnitrostátních situačních obrazů v rozsahu stanoveném tímto článkem,
- b) od agentury;
- c) od Komise, poskytující strategické informace o ochraně hranic, včetně informací o nedostacích v zajišťování ochrany vnějších hranic;
- d) od delegací a úřadů Unie;
- e) od jiných příslušných institucí a subjektů Unie a mezinárodních organizací uvedených v článku 18;
- f) z dalších zdrojů.

3. Vrstva evropského situačního obrazu týkající se událostí obsahuje informace o:

- a) incidentech a dalších událostech obsažených ve vrstvě vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí;
- b) incidentech a dalších událostech obsažených ve společném předhraničním zpravodajském obrazu;
- c) incidentech v operačním prostoru společné operace, pilotního projektu nebo zásahu rychlé reakce koordinovaných agenturou.

4. V evropském situačním obraze agentura zohlední úroveň dopadu, jakou danému incidentu přiřadilo národní koordinační centrum ve vnitrostátním situačním obraze.

5. Operační vrstva evropského situačního obrazu se skládá z těchto dílčích vrstev:

a) dílčí vrstva údajů o vlastních prostředcích, která obsahuje informace o poloze, času, stavu a typu prostředků, jež se účastní společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce agentury, nebo jsou agentuře k dispozici, a dále informace o plánu nasazení, včetně operační oblasti, rozpisu hlídek a komunikačních kódů;

b) dílčí vrstva údajů o operacích, která obsahuje informace o společných operacích, pilotních projektech a zásazích rychlé reakce koordinovaných agenturou, včetně informací o mandátu mise, jejím umístění, stavu a trvání, dále informace o členských státech a jiných aktérech, denní a týdenní situační zprávy, statistické údaje a soubory informací pro sdělovací prostředky;

c) dílčí vrstva údajů o prostředí, která zahrnuje informace o terénu a povětrnostních podmínkách na vnějších hranicích.

6. Informace o vlastních prostředcích v operační vrstvě evropského situačního obrazu podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

7. Analytická vrstva evropského situačního obrazu je uspořádána stejným způsobem jako ve vnitrostátním situačním obraze uvedeném v čl. 9 odst. 7.

Článek 11

Společný předhraniční zpravodajský obraz

1. Agentura vytváří společný předhraniční zpravodajský obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat národním koordinačním centřům účinné, přesné a včasné informace a analýzy týkající se předhraniční oblasti.

2. Společný předhraniční zpravodajský obraz je vytvářen z informací získaných z těchto zdrojů:

a) od národních koordinačních center, včetně informací a zpráv získaných od styčných úředníků členských států prostřednictvím příslušných vnitrostátních orgánů;

b) od delegací a úřadů Unie;

c) od agentury, včetně informací a zpráv poskytovaných jejími styčnými úředníky;

d) od jiných příslušných institucí a subjektů Unie a mezinárodních organizací uvedených v článku 18;

e) od orgánů třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 20, prostřednictvím národních koordinačních center;

f) z dalších zdrojů.

3. Společný předhraniční zpravodajský obraz může obsahovat informace, které jsou relevantní pro ostrahu vzdušných hranic a pro kontroly na hraničních přechodech na vnějších hranicích.

4. Vrstva týkající se událostí a operační a analytická vrstva společného předhraničního zpravodajského obrazu jsou uspořádány stejným způsobem jako v evropském situačním obraze uvedeném v článku 10.

5. Každému incidentu ve vrstvě společného zpravodajského předhraničního obrazu týkajícího se událostí přiřadí agentura jedinou orientační úroveň dopadu. Agentura informuje národní koordinační centra o veškerých incidentech v předhraniční oblasti.

Článek 12

Společné využívání nástrojů ostrahy

1. Agentura koordinuje společné využívání nástrojů ostrahy s cílem pravidelně, spolehlivě a nákladově efektivním způsobem zajišťovat národním koordinačním centrům i pro svou potřebu informace o ostraze na vnějších hranicích a v předhraniční oblasti.

2. Agentura poskytne národnímu koordinačnímu centru na požádání informace o vnějších hranicích žádajícího členského státu a o předhraniční oblasti, jež mohou být získány:

- a) ze selektivního monitorování určených přístavů a úseků pobřeží třetí země, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako místa, která slouží k naložování na plavidla nebo k nástupu do jiných dopravních prostředků, které jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti, nebo jako místa tranzitu těchto plavidel a dopravních prostředků;
- b) ze sledování plavidel nebo jiných dopravních prostředků pohybujících se na volném moři, u nichž existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
- c) z monitorování určených oblastí v námořním prostoru s cílem odhalit, identifikovat a sledovat plavidla a jiné dopravní prostředky, u nichž existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
- d) z hodnocení prostředí v určených oblastech v námořním prostoru a na vnějších pozemních hranicích za účelem optimalizace monitorování a hlídkování;

e) ze selektivního monitorování určených předhraničních oblastí na vnějších hranicích, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako potenciální výchozí nebo tranzitní oblasti pro nedovolené přistěhovalectví či přeshraniční trestnou činnost.

3. Za účelem poskytování informací podle odstavce 1 agentura kompiluje a analyzuje údaje, které mohou být získány z těchto systémů, senzorů a platform:

- a) ze systémů hlášení lodí, v souladu s jejich příslušnými právními základy;
- b) ze satelitních snímků;
- c) ze senzorů instalovaných na vozidlech, plavidlech nebo jiných dopravních prostředcích.

4. Agentura může zamítnout žádost národního koordinačního centra z technických, finančních nebo provozních důvodů. O důvodech takového zamítnutí agentura národní koordinační centrum včas uvědomí.

5. Nástroje ostrahy podle odstavce 2 může agentura použít z vlastního podnětu ke shromažďování informací, které jsou relevantní pro společný zpravodajský předhraniční obraz.

Článek 13

Zpracování osobních údajů

1. Zpracování osobních údajů za použití vnitrostátního situačního obrazu se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES, rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV a příslušnými vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů.

2. Evropský situační obraz a společný předhraniční zpravodajský obraz smějí být použity pouze pro zpracování osobních údajů týkajících se registračních čísel lodí.

Tyto údaje se zpracovávají v souladu s článkem 11ca nařízení (ES) č. 2007/2004. Zpracovávají se pouze pro účely odhalování, identifikace a sledování plavidel, jakož i pro účely uvedené v čl. 11c odst. 3 uvedeného nařízení. Po uplynutí sedmi dnů od obdržení agenturou, nebo je-li pro sledování plavidla třeba dodatečné doby, po uplynutí dvou měsíců od obdržení agenturou se tyto údaje automaticky vymažou.

KAPITOLA III

Schopnost reakce

Článek 14

Určení úseků vnějších hranic

Pro účely tohoto nařízení rozdělí každý členský stát své vnější pozemní a námořní hranice na hraniční úseky a oznámí je agentuře.

Článek 15

Přirazení úrovní dopadů jednotlivým úsekům vnějších hranic

1. Na základě vlastní analýzy rizik a po dohodě s dotčeným členským státem agentura přiřadí každému z úseků vnějších pozemních a námořních hranic členských států některou z níže uvedených úrovní dopadu nebo změní jeho úroveň dopadu:

- a) nízkou úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic nevýznamný dopad;
- b) střední úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic mírný dopad;
- c) vysokou úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném hraničním úseku dochází, na bezpečnost hranic významný dopad.

2. Národní koordinací centrum na základě informací obsažených ve vnitrostátním situačním obraze pravidelně vyhodnocuje, zda je úroveň dopadu u některého z hraničních úseků třeba změnit.

3. Úroveň dopadu přiřazené vnějším hranicím agentura vyznačí v evropském situačním obraze.

Článek 16

Reakce odpovídající jednotlivým úrovním dopadu

1. Členské státy zajistí, aby ostraha na úsecích vnějších hranic odpovídala přiřazeným úrovním dopadu takto:

a) je-li úseku vnějších hranic přiřazena nízká úroveň dopadu, vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic zajistí pravidelnou ostrahu na základě analýzy rizik a zabezpečí, aby byl v příhraniční oblasti udržován v pohotovosti dostatečný počet personálu a zdrojů pro účely sledování, identifikace a zadržení;

b) je-li úseku vnějších hranic přiřazena střední úroveň dopadu, vnitrostátní orgány příslušné pro ostrahu vnějších hranic vedle opatření přijatých podle písmene a) zajistí, aby na tomto úseku hranice byla v oblasti ostrahy přijata vhodná opatření. Přijetí těchto opatření v oblasti ostrahy se označuje národnímu koordinací centru. Národní koordinací centrum koordinuje veškerou podporu poskytovanou v souladu s čl. 5 odst. 3;

c) je-li úseku vnějších hranic přiřazena vysoká úroveň dopadu, dotčený členský stát vedle opatření přijatých podle písmene b) zajistí prostřednictvím národního koordinací centra, aby byla vnitrostátním orgánům působícím na tomto úseku vnějších hranic poskytnuta nezbytná podpora a aby byla v oblasti ostrahy přijata zesílená opatření. Uvedený členský stát může agenturu požádat o podporu v souladu s podmínkami pro zahájení společných operací nebo zásahů rychlé reakce stanovenými v nařízení (ES) č. 2007/2004.

2. O opatřeních přijatých na vnitrostátní úrovni podle odst. 1 písm. c) národní koordinací centrum pravidelně informuje agenturu.

3. Je-li úseku vnějších hranic, který přiléhá k hraničnímu úseku jiného členského státu nebo jiné země, se kterou byly uzavřeny dohody nebo zavedeny regionální sítě podle článků 19 a 20, přiřazena střední nebo vysoká úroveň dopadu, národní koordinací centrum kontaktuje národní koordinací centrum tohoto sousedního členského státu nebo příslušný orgán sousední země a vynasnaží se koordinovat nezbytná přeshraniční opatření.

4. V reakci na žádost podanou členským státem podle odst. 1 písm. c) ho může agentura podpořit především:

a) přednostním zacházením při společném používání nástrojů ostrahy;

b) koordinací nasazení evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

c) zajištěním nasazení technického vybavení, které má agentura k dispozici, v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

d) koordinací případné další podpory, kterou nabídnou jiné členské státy.

5. Přiřazení úrovně dopadu a odpovídající opatření přijatá na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie vyhodnocuje agentura spolu s dotčeným členským státem ve svých zprávách o analýze rizik.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Přidělení úkolů dalším orgánům v členských státech

1. Členské státy mohou pověřit regionální, místní, věcně specializované nebo jiné orgány, které mohou přijímat operativní rozhodnutí, aby v rámci své působnosti zajišťovaly situační orientaci a schopnost reakce, včetně úkolů a pravomocí podle čl. 5 odst. 3 písm. c), e) a f).

2. Rozhodnutí členských států přidělit úkoly podle odstavce 1 nesmí mít vliv na schopnost národního koordinačního centra spolupracovat a vyměňovat si informace s ostatními národními koordinačními centry a agenturou.

3. V předem vymezených případech stanovených na vnitrostátní úrovni může národní koordinační centrum pověřit orgán uvedený v odstavci 1 předáváním a výměnou informací s regionálními orgány nebo národním koordinačním centrem jiného členského státu nebo s příslušnými orgány třetí země za předpokladu, že o tomto předávání a výměně informací bude pravděpodobně informovat vlastní národní koordinační centrum.

Článek 18

Spolupráce agentury se třetími stranami

1. Agentura využívá v mezích svých příslušných právních rámců existující informace, kapacity a systémy, jež mají k dispozici jiné orgány, instituce a subjekty Unie a mezinárodní organizace.

2. V souladu s odstavcem 1 agentura spolupracuje zejména s těmito orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi:

a) s Evropským policejním úřadem (Europol) za účelem výměny informací o přeshraniční trestné činnosti, jež mají být zahrnuty do evropského situačního obrazu;

b) se satelitním střediskem Evropské unie, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu při zajišťování společného využívání nástrojů ostrahy;

c) s Komisí, Evropskou službou pro vnější činnost a institucemi a jinými subjekty Unie včetně Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, jež mohou agentuře poskytovat informace, které jsou relevantní pro zajišťování funkčnosti evropského situačního obrazu a společného zpravodajského předhraničního obrazu;

d) s mezinárodními organizacemi, jež mohou agentuře poskytovat informace, které jsou relevantní pro zajištění funkčnosti evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu.

3. V souladu s odstavcem 1 může agentura spolupracovat s Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (Centrum pro námořní analýzu a operace – narkotika, MAOC-N) a Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée (Centrum pro boj proti obchodování s narkotiky ve Středomoří, CeCLAD-M) za účelem výměny informací o přeshraniční trestné činnosti, jež mají být zahrnuty do evropského situačního obrazu.

4. Výměna informací mezi agenturou, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi podle odstavců 2 a 3 se uskutečňuje prostřednictvím komunikační sítě podle článku 7 nebo jiných komunikačních sítí, které splňují kritéria dostupnosti, důvěrnosti a integrity.

5. Spolupráce mezi agenturou, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi podle odstavců 2 a 3 se řídí pracovními ujednáními v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004 a příslušným právním základem dotčené instituce nebo subjektu Unie či mezinárodní organizace. Pokud jde o nakládání s utajovanými informacemi, tato ujednání stanoví, že dotčená instituce nebo subjekt Unie či mezinárodní organizace dodržuje bezpečnostní pravidla a normy rovnocenné pravidlům a normám, které používá agentura.

6. Instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odstavcích 2 a 3 využívají informace získané v souvislosti s EUROSUREM pouze v mezích svých právních rámců a v souladu se základními právy, včetně požadavků na ochranu údajů.

Článek 19

Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím

1. Pro účely tohoto nařízení může výměna informací a spolupráce s Irskem a se Spojeným královstvím probíhat na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod mezi Irskem nebo Spojeným královstvím a jedním či více sousedními členskými státy nebo prostřednictvím regionálních sítí založených na těchto dohodách. Kontaktními místy pro výměnu informací s odpovídajícími orgány Irska a Spojeného království v EUROSURu jsou národní koordinační centra členských států. Tyto dohody se po uzavření oznámí Komisi.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 se omezí na následující výměnu informací mezi národním koordinačním centrem členského státu a odpovídajícím orgánem Irska nebo Spojeného království:

- a) informace obsažené ve vnitrostátním situačním obraze členského státu v rozsahu, v jakém jsou předávány agentuře pro účely evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu,
- b) informace shromážděné Irskem a Spojeným královstvím, které jsou relevantní pro účely evropského situačního obrazu a společného předhraničního zpravodajského obrazu,
- c) informace podle čl. 9 odst. 9.

3. Informace poskytnuté v souvislosti s EUROSUREm agenturou nebo členským státem, který není stranou žádné z dohod podle odstavce 1, nelze sdílet s Irskem nebo Spojeným královstvím bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s Irskem nebo Spojeným královstvím respektovat.

4. Informace vyměněné podle tohoto článku nesmějí být dále předány ani sděleny třetím zemím či jiným třetím stranám.

5. Dohody uvedené v odstavci 1 musí obsahovat ustanovení o finančních nákladech vzniklých v souvislosti s účastí Irska a Spojeného království na provádění uvedených dohod.

Článek 20

Spolupráce se sousedními třetími zeměmi

1. Pro účely tohoto nařízení mohou členské státy vyměňovat informace a spolupracovat s jednou nebo více sousedními třetími zeměmi. Tato výměna informací a tato spolupráce probíhají na základě dvoustranných nebo mnohostranných

dohod nebo prostřednictvím regionálních sítí zřízených na základě uvedených dohod. Kontaktními místy pro výměnu informací se sousedními třetími zeměmi jsou národní koordinační centra členských států.

2. Každou dohodu uvedenou v odstavci 1 oznámí dotčený členský stát před jejím uzavřením Komisi, která ověří, zda jsou ustanovení této dohody, která se týkají EUROSURu, slučitelná s tímto nařízením. Po uzavření této dohody ji členské státy oznámí Komisi, která o tom uvědomí Evropský parlament, Radu a agenturu.

3. Dohody uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s příslušným právem v oblasti základních práv a mezinárodní ochrany na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni, včetně Listiny základních práv Evropské unie a Úmluvy o právním postavení uprchlíků, zejména pokud jde o zásadu zákazu navracení.

4. Výměna osobních údajů se třetími zeměmi v rámci EUROSURu je přísně omezena na úroveň, která je naprosto nezbytná pro účely tohoto nařízení. Probíhá v souladu se směrnici 95/46/ES, rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV a příslušnými vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů.

5. Výměna informací podle odstavce 1, jejímž prostřednictvím jsou třetí zemi poskytovány informace, které by mohly být využity k identifikaci osob nebo skupin osob, jejichž žádost o přístup k mezinárodní ochraně se v daném okamžiku posuzuje nebo které čelí vážnému riziku mučení, nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu nebo dalšího porušování základních práv, je zakázána.

6. Výměna informací podle odstavce 1 musí probíhat v souladu s podmínkami dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených se sousedními třetími zeměmi.

7. Informace poskytnuté v souvislosti s EUROSUREm agenturou nebo členským státem, který není stranou žádné z dohod podle odstavce 1, nelze sdílet se třetí zemi podle takové dohody bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s dotčenou třetí zemi respektovat.

8. Informace vyměněné podle tohoto článku nesmějí být dále předány ani sděleny třetím zemím či jiným třetím stranám.

9. Pokud byly informace získány prostřednictvím společného využívání nástrojů ostrahy, vztahují se na jejich výměnu se třetími zeměmi právní předpisy a pravidla pro tyto nástroje, jakož i příslušná ustanovení směrnice 95/46/ES, nařízení (ES) č. 45/2001 a rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.

Článek 21

Příručka

1. Komise v úzké spolupráci se členskými státy, agenturou a jinými příslušnými institucemi a subjekty Unie vypracuje praktickou příručku pro uplatňování a řízení EUROSURu (dále jen „příručka“). Příručka obsahuje technické a operativní pokyny, doporučení a osvědčené postupy týkající se mimo jiné spolupráce se třetími zeměmi. Komise příručku přijme ve formě doporučení.

2. Komise může po konzultaci se členskými státy a agenturou rozhodnout, že v souladu s pravidly stanovenými v jednacím řádu Komise některé části příručky podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

Článek 22

Sledování a hodnocení

1. Agentura a členské státy pro účely tohoto nařízení zajistí, aby byly zavedeny postupy pro monitorování technických a operačních funkcí EUROSURu z hlediska cílů, které spočívají v dosažení náležité situační orientace a schopnosti reakce na vnějších hranicích, jakož i pro monitorování dodržování základních práv včetně zásady zákazu navracení.

2. Zprávu o fungování EUROSURu předloží agentura Evropskému parlamentu a Radě do 1. prosince 2015 a poté každé dva roky.

3. Celkové hodnocení EUROSURu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 1. prosince 2016 a poté každé čtyři roky. Toto hodnocení bude zahrnovat posouzení dosažených výsledků v porovnání s vytyčenými cíli, posouzení toho, zda nadále platí základní odůvodnění, posouzení uplatňování tohoto nařízení členskými státy a agenturou, posouzení dodržování základních práv a posouzení dopadu tohoto nařízení na tato práva. Zahrne i hodnocení z hlediska nákladů a přínosů. Uvedené hodnocení bude případně doplněno vhodnými návrhy na změnu tohoto nařízení.

4. Členské státy poskytnou agentuře informace nezbytné k vypracování zprávy podle odstavce 2.

Agentura poskytne Komisi informace nezbytné k vypracování hodnocení podle odstavce 3.

Článek 23

Změny nařízení (ES) č. 2007/2004

Nařízení (ES) č. 2007/2004 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) poskytuje nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování Evropského systému ostrahy hranic, případně při vytváření společného prostředí pro sdílení informací, včetně zajišťování interoperability systémů, a to zejména vytvářením, provozováním a koordinováním rámce EUROSURu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 (*)

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11ca

Zpracování osobních údajů v rámci EUROSURu

Agentura může zpracovávat osobní údaje v souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 1052/2013, který se použije v souladu s opatřeními uvedenými v článku 11a tohoto nařízení. Při zpracovávání těchto údajů jsou zejména dodržovány zásady nezbytnosti a přiměřenosti a osobní údaje zpracovávané agenturou nesmějí být předány ani sděleny třetím zemím.“

Článek 24

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 2. prosince 2013.

3. Bulharsko, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Finsko zřídí národní koordinační centra podle článku 5 ode dne 2. prosince 2013.

Ostatní členské státy zřídí národní koordinační centra podle článku 5 ode dne 1. prosince 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

Při zavádění, provozování a zajišťování funkčnosti jednotlivých složek rámce EUROSURu se berou v úvahu tyto zásady:

- a) Zásada zájmových společenství: národní koordinační centra tvoří společně s agenturou zvláštní zájmová společenství pro sdílení informací a spolupráci v rámci EUROSURu. Zájmová společenství slouží k organizaci jednotlivých národních koordinačních center a agentury, aby mohly provádět výměnu informací za účelem sledování společných cílů, požadavků a zájmů.
 - b) Zásady jednotné správy a využití stávajících struktur: agentura zajišťuje vzájemnou provázanost jednotlivých složek EUROSURu a za tímto účelem mimo jiné vydává pro národní koordinační centra doporučení, poskytuje jim podporu a posiluje informační a technickou interoperabilitu. Rámec EUROSURu využívá v maximální možné míře stávající systémy a kapacity s cílem optimalizovat využívání souhrnného rozpočtu Unie a vyhnout se zdvojení činností. V této souvislosti se EUROSUR zřizuje v plném souladu s CISE, a tím přispívá ke koordinovanému a nákladově efektivnímu přístupu k meziodvětvové výměně informací v Unii, z něhož má rovněž prospěch.
 - c) Zásady sdílení a zabezpečení informací: informace poskytované v rámci EUROSURu jsou k dispozici všem národním koordinačním centrům a agentuře, nejsou-li stanovena či dohodnuta zvláštní omezení. Národní koordinační centra zajistí dostupnost, důvěrnost a integritu informací vyměňovaných na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni. Agentura zajistí dostupnost, důvěrnost a integritu informací vyměňovaných na evropské a mezinárodní úrovni.
 - d) Zásada orientace na služby a zásada standardizace: jednotlivé kapacity EUROSURu jsou provozovány na základě přístupu orientovaného na služby. Agentura zajišťuje, aby se rámec EUROSURu v maximální možné míře opíral o mezinárodně dohodnuté standardy.
 - e) Zásada pružnosti: organizace, informace a technologie jsou koncipovány tak, aby účastníkům EUROSURu umožňovaly pružně a strukturovaně reagovat na měnící se situaci.
-

Prohlášení Rady

EUROSUR přispěje ke zlepšení ochrany a záchrany životů migrantů. Rada připomíná, že pátrání a záchrana na moři spadají do pravomoci vykonávané členskými státy v rámci mezinárodních úmluv.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1053/2013

ze dne 7. října 2013

o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 70 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Schengenský prostor bez kontrol na vnitřních hranicích závisí na tom, jak účinně a účelně členské státy uplatňují doprovodná opatření v oblasti vnějších hranic, vízové politiky Schengenského informačního systému, ochrany údajů, policejní spolupráce, justiční spolupráce v trestních věcech a protidrogových politik.
- (2) Rozhodnutím výkonného výboru ze dne 16. září 1998 ⁽²⁾ (SCH/Com-ex (98) 26 def) (dále jen „rozhodnutí z 16. září 1998“) byl zřízen Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu. Stálý výbor obdržel mandát za prvé zjistit, zda jsou splněny všechny podmínky nezbytné k odstranění kontrol na vnitřních hranicích s kandidátskými zeměmi, a za druhé zajistit, aby bylo schengenské *acquis* řádně uplatňováno státy, které je již plně provádějí.
- (3) Zvláštní hodnotící a monitorovací mechanismus k ověření uplatňování schengenského *acquis* je nezbytný vzhledem k nutnosti zajistit vysoký jednotný standard při jeho uplatňování v praxi a k zachování vysoké úrovně

vzájemné důvěry mezi těmi členskými státy, které tvoří součást prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Tento mechanismus by měl být založen na úzké spolupráci mezi Komisí a těmito členskými státy.

- (4) Haagský program ⁽³⁾ vyzývá Komisi, aby ihned po dokončení odstraňování kontrol na vnitřních hranicích předložila návrh na doplnění stávajících schengenských postupů pro vyhodnocování kontrolním mechanismem, který zajistí plnou účast odborníků členských států, včetně neohlášených inspekci.
- (5) Podle Stockholmského programu ⁽⁴⁾ zůstane význam hodnocení schengenského prostoru i nadále zásadní, a mělo by být proto zlepšeno posílením úlohy Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex), zřízené nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽⁵⁾, v této oblasti.
- (6) Hodnotící mechanismus stanovený rozhodnutím z 16. září 1998 by tedy měl být revidován a uvedené rozhodnutí by mělo být zrušeno.
- (7) Zkušenosti získané během předchozích hodnocení ukazují, že je třeba zachovat soudržný hodnotící mechanismus zahrnující všechny oblasti schengenského *acquis* kromě těch, pro které již existuje podle práva Unie zvláštní hodnotící mechanismus.

⁽³⁾ Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 138.

- (8) V souladu s článkem 70 Smlouvy o fungování EU by měly členské státy ve spolupráci s Komisí vést objektivní a nestranné hodnocení provádění politik Unie v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Z důvodu účinnosti by řádný hodnotící proces měl zahrnovat řádná následná opatření a monitorování hodnotících zpráv, což by měla zajišťovat Komise.
- (9) S cílem zvýšit účinnost hodnotícího mechanismu by kromě toho měly být zajištěny jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení. Za tím účelem by některé prováděcí pravomoci měly být svěřeny Komisi a jiné Radě.
- (10) Pravomoci připravovat a plánovat hodnocení a pravomoc přijímat hodnotící zprávy by měly být svěřeny Komisi. Rada těchto pravomocí by měla být vykonávána v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾. Podle čl. 2 odst. 2 písm. b) bodu iii) uvedeného nařízení se má pro přijímání takových aktů použít přezkumný postup.
- (11) V zájmu posílení vzájemné důvěry mezi členskými státy, zajištění jejich lepší koordinace na úrovni Unie a zvýšení vzájemného tlaku by prováděcí pravomoc přijímat doporučení pro nápravná opatření zaměřená na řešení jakýchkoli nedostatků zjištěných v hodnotících zprávách měla být svěřena Radě. Tato prováděcí pravomoc odráží zvláštní pravomoci svěřené Radě článkem 70 Smlouvy o fungování EU v oblasti vzájemného hodnocení provádění politik Unie v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Přiměřeným způsobem odráží účel hodnotícího mechanismu založeného na tomto *lex specialis*, jímž je v této zvláštní oblasti plnění doplňující funkce monitorování účinnosti praktického provádění politik Unie prostřednictvím vzájemného hodnocení, a to souběžně s obecnou pravomocí Komise dohlížet na uplatňování práva Unie pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie prostřednictvím řízení pro nesplnění povinnosti. Tato prováděcí pravomoc svěřená Radě navíc přispívá k naplnění přání Evropské rady, vyjádřeného v jejích závěrech ze dne 23. a 24. června 2011, aby se dále posílila spolupráce v schengenském prostoru prostřednictvím zvyšování vzájemné důvěry mezi členskými státy a aby členské státy nesly rovným dílem odpovědnost za zabezpečení účinného uplatňování všech schengenských pravidel v souladu s dohodnutými společnými standardy a se základními zásadami a normami. V souladu se závěry Rady ze dne 8. března 2012 tato prováděcí pravomoc rovněž přispívá ke zlepšení správy schengenského prostoru prostřednictvím politických diskusí na ministerské úrovni o řádném fungování schengenského prostoru, včetně diskusí v situacích, kdy hodnotící zprávy poukázaly na vážné nedostatky. Tyto diskuse probíhající ve smíšeném výboru, který tvoří členské státy Unie a státy přidružené k Schengenu, by měly pomáhat Radě, aby v rámci svých pravomocí přijímala rozhodnutí s cílem zajistit efektivní fungování schengenského prostoru. Svěření takové prováděcí pravomoci Radě navíc přiměřeným způsobem zohledňuje případnou politicky citlivou povahu doporučení, neboť se často dotýká vnitrostátních výkonných a donucovacích pravomocí.
- (12) Hodnotící mechanismus by měl stanovit transparentní, účinná a jasná pravidla, pokud jde o metodu uplatňovanou pro hodnocení, využívání vysoce kvalifikovaných odborníků pro návštěvy na místě a následná opatření navazující na zjištění vyplývající z těchto hodnocení. Tato metoda by měla zejména upravovat neohlášené návštěvy na místě, jež by doplňovaly ohlášené návštěvy na místě, především pokud jde o hraniční kontroly a víza.
- (13) Hodnotící a monitorovací mechanismus by měl pokrývat všechny aspekty schengenského *acquis*. Pokud jde o otázku hranic, měl by tento mechanismus pokrývat jak účinnost ochrany vnějších hranic, tak neprovádění kontrol na vnitřních hranicích.
- (14) Během hodnocení a monitorování by měla být věnována pozornost zejména dodržování základních práv při uplatňování schengenského *acquis*.
- (15) Hodnocení by mělo zaručit, že členské státy používají schengenská pravidla účinně a v souladu se základními zásadami a normami. Hodnotící mechanismus by se proto měl vztahovat na všechny relevantní legislativní a provozní činnosti, jež přispívají k fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.
- (16) V zájmu posílení účinnosti a spolehlivosti hodnotícího mechanismu by ve všech hodnoceních mělo být zohledněno řádné fungování orgánů, které uplatňují příslušné části schengenského *acquis*. To zvýší schopnost hodnotícího mechanismu zaručit účinné uplatňování schengenských pravidel členskými státy v souladu se základními

(¹) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

zásadami a normami, jak požadovala Evropská rada ve svých závěrech ze dne 23. a 24. června 2011. Bude to zároveň v souladu s požadavkem Evropské rady, vysloveným v jejích závěrech ze dne 1. a 2. března 2012, aby hodnotící mechanismus řešil požadované fungování orgánů zapojených do uplatňování schengenského *acquis*.

- (17) Frontex by měl podporovat provádění hodnotícího mechanismu, a to přednostně v oblasti hodnocení rizik, jež se týká vnějších hranic. Mělo by být rovněž možné, aby hodnotící mechanismus příležitostně využíval odborné znalosti Frontexu pro návštěvy na místě na vnějších hranicích.
- (18) Jiné instituce a subjekty Unie, jako je Evropský policejní úřad (Europol), zřízený rozhodnutím rady 2009/371/SVV⁽¹⁾, a Eurojust, zřízený rozhodnutím Rady 2002/187/SVV⁽²⁾, by měly případně podporovat provádění hodnotícího mechanismu v oblastech, na které se vztahuje jejich mandát. Mělo by být rovněž možné, aby hodnotící mechanismus tam, kde je to relevantní, využíval odborných znalostí institucí nebo jiných subjektů Unie, pokud poskytují pomoc při uskutečňování návštěv na místě týkajících se oblastí schengenského *acquis*, jež spadají do jejich působnosti. To by se například mělo týkat evropského inspektora ochrany údajů, pokud jde o hodnocení týkající se ochrany údajů, do nichž mohou být zapojeny rovněž vnitrostátní úřady pro ochranu údajů.
- (19) Členské státy a Komise by měly zajistit, aby odborníci, kteří byli vysláni na návštěvy na místě, měli nezbytné odborné zkušenosti a absolvovali za tímto účelem zvláštní odbornou přípravu, mimo jiné v oblasti dodržování základních práv. Odpovídající odbornou přípravu by měly poskytovat příslušné instituce a jiné subjekty Unie, například Frontex, a ve prospěch členských států by měly být uvolněny finanční prostředky na iniciativy zaměřené na zvláštní odbornou přípravu v oblasti hodnocení schengenského *acquis* ze stávajících finančních nástrojů Unie a z dalšího rozvoje těchto nástrojů.
- (20) Vzhledem ke zvláštní úloze svěřené Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům v poslední větě článku 70 Smlouvy o fungování EU a k důrazu kladenému na úlohu vnitrostátních parlamentů v čl. 12 písm. c) Smlouvy o Evropské unii je nezbytné zajistit, aby Rada a Komise plně informovaly Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty o obsahu a výsledcích hodnocení. Pokud by navíc Komise předložila návrh na změnu

tohoto nařízení, Rada by v souladu s čl. 19 odst. 7 písm. h) svého jednacího řádu konzultovala Evropský parlament, aby před přijetím konečného znění v co největší možné míře zohlednila jeho stanovisko.

- (21) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (22) Spojené království se účastní tohoto nařízení v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*⁽³⁾.
- (23) Irsko se účastní tohoto nařízení v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*⁽⁴⁾.
- (24) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽⁶⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (25) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁷⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

- (26) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽²⁾.
- (27) Vzhledem k tomu, že podle rozhodnutí z 16. září 1998 začalo hodnocení Kypru již před vstupem tohoto nařízení v platnost, nepoužije se toto nařízení na Kypr do 1. ledna 2016.
- (28) Vzhledem ke skutečnosti, že ověřování v souladu s platnými schengenskými hodnotícími postupy týkajícími se Bulharska a Rumunska již bylo dokončeno podle čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005, ověření uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení se pro tyto členské státy neprovede.
- (29) Odborníci z Kypru, Bulharska, Rumunska a Chorvatska by se měli nicméně účastnit hodnocení všech částí schengenského *acquis*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se vytváří hodnotící a monitorovací mechanismus, který slouží následujícím účelům:

- a) k ověření uplatňování schengenského *acquis* v členských státech, ve kterých se použije v plném rozsahu, a v členských státech, ve kterých se v souladu s příslušnými protokoly připojenými ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU schengenského *acquis* použije zčásti;
- b) k ověření, zda byly splněny nezbytné podmínky pro uplatňování všech příslušných částí schengenského *acquis* v těch členských státech, pro něž nebylo přijato rozhodnutí Rady uvádějící, že se ustanovení schengenského *acquis* použijí v plném rozsahu nebo zčásti, s výjimkou těch členských států, jejichž hodnocení již byla ukončena v době vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Ověřením uvedeným v odst. 1 písm. b) tohoto článku není dotčen čl. 23 druhý pododstavec, pokud jde o členské státy, ve kterých již byly hodnotící postupy zahájeny k 26. listopadu 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

3. Odborníci z členských států, ve kterých se schengenského *acquis* podle příslušného aktu o přistoupení ještě plně nepoužije, se nicméně účastní hodnocení všech částí schengenského *acquis*.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se „schengenským *acquis*“ rozumějí ustanovení začleněná do rámce Unie protokolem č. 19, připojeným ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a akty na ně navazující nebo s nimi jinak související.

Článek 3

Povinnosti

1. Členské státy a Komise společně odpovídají za provádění hodnotícího a monitorovacího mechanismu podle tohoto nařízení, s podporou institucí a jiných subjektů Unie zapojených do provádění schengenského *acquis*.

2. Komise provádí celkovou koordinaci, pokud jde o vypracovávání ročních i víceletých hodnotících programů, sestavování dotazníků a harmonogramu návštěv na místě, uskutečňování návštěv na místě a vypracovávání hodnotících zpráv a doporučení. Rovněž zajišťuje následná opatření a monitorování hodnotících zpráv a doporučení v souladu s článkem 16.

3. Členské státy a Komise plně spolupracují ve všech fázích hodnocení, aby mohly vykonávat úkoly, které jim toto nařízení svěřuje.

Článek 4

Hodnocení

1. Hodnocení mohou zahrnovat všechna hlediska schengenského *acquis*, včetně účinného a účelného uplatňování doprovodných opatření členskými státy v oblasti vnějších hranic, vízové politiky, Schengenského informačního systému, ochrany údajů, policejní spolupráce, justiční spolupráce v trestních věcech, jakož i neprovádění kontrol na vnitřních hranicích. Ve všech hodnoceních by mělo být zohledněno fungování orgánů, které uplatňují příslušné části schengenského *acquis*, jak je stanoveno v tomto odstavci.

2. Hodnocení mohou sestávat z dotazníků a návštěv na místě, které mohou být ohlášené či neohlášené. Ohlášeným návštěvám na místě předchází dotazník. Návštěvy na místě a dotazníky mohou být při hodnocení určitého členského státu nebo konkrétní oblasti podle potřeby používány buď samostatně, nebo společně.

3. Dotazníky i návštěvy na místě mohou být doplněny o prezentace hodnoceného členského státu v oblasti, které se hodnocení týká.

Článek 5

Víceletý program hodnocení

1. Komise vytvoří víceletý program hodnocení na období pěti let, je-li to vhodné po konzultaci Frontexu a Europolu, nejpozději šest měsíců před začátkem nového pětiletého období. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2. Komise předá víceletý program hodnocení Evropskému parlamentu a Radě.

2. Každý členský stát je hodnocen během každého pětiletého období, na které se vztahuje víceletý program hodnocení. Víceletý program hodnocení zahrnuje seznam členských států, které budou hodnoceny v každém daném roce. Při stanovování pořadí, ve kterém se mají členské státy hodnotit, se zohlední čas, který uplynul od předchozího hodnocení, a rovnováha mezi různými částmi schengenského *acquis*, jež mají být předmětem hodnocení.

3. Víceletý program hodnocení lze v případě nutnosti upravit postupem uvedeným v odstavci 1.

4. Víceletý program hodnocení může obsahovat odkaz na tematická hodnocení uvedená v čl. 6 odst. 1 písm. b).

5. První víceletý program hodnocení se vypracuje do 27. května 2014. Bude zahrnovat období od 27. listopadu 2014 do 31. prosince 2019.

Článek 6

Roční program hodnocení

1. Komise stanoví roční program hodnocení do 31. října roku předcházejícího roku, na který se program vztahuje, a zohlední přitom zejména analýzu rizik vypracovanou Frontexem v souladu s článkem 7 a tam, kde je to vhodné, informace poskytnuté Europolem a jinými institucemi a subjekty Unie, zejména v souladu s článkem 8.

Roční program hodnocení zahrnuje návrhy na hodnocení:

- a) uplatňování schengenského *acquis* nebo jeho částí jedním členským státem, jak je upřesněno ve víceletém programu hodnocení, a
- b) kde je to relevantní, uplatňování konkrétních částí schengenského *acquis* ve více členských státech (tematická hodnocení).

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví první část ročního programu hodnocení, včetně předběžného harmonogramu návštěv na místě. Tato část obsahuje seznam členských států, které mají být v souladu s víceletým programem hodnocení hodnoceny v následujícím roce, seznam oblastí, jež mají být předmětem hodnocení, a návštěv na místě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2. Komise předá roční program hodnocení Evropskému parlamentu a Radě.

3. Komise vypracuje a přijme druhou část ročního programu hodnocení. Tato část obsahuje seznam neohlášených návštěv na místě, jež mají být provedeny v následujícím roce. Tato část je považována za důvěrnou a nesděljuje se.

4. Roční program hodnocení lze v případě nutnosti upravit v souladu s odstavci 2 a 3.

5. První roční program hodnocení se vypracuje do 27. května 2014. Bude zahrnovat období od 27. listopadu 2014 do 31. prosince 2014.

Článek 7

Analýza rizik vypracovávaná Frontexem

1. Do 31. srpna každého roku Frontex předloží Komisi a členským státům analýzu rizik v souladu se svým mandátem. V této analýze zohlední mimo jiné nedovolené přístěhovalectví a podstatné změny operativního prostředí na vnějších hranicích a podá doporučení k prioritám hodnocení v následujícím roce. Doporučení odkazují na konkrétní úseky vnějších hranic a konkrétní hraniční přechody, jež mají být hodnoceny v následujícím roce v rámci víceletého programu hodnocení. Komise analýzu rizik neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

2. Do 31. srpna každého roku Frontex předloží Komisi samostatnou analýzu rizik, odlišnou od analýzy uvedené v odstavci 1, obsahující doporučení k prioritám hodnocení, jež mají být v následujícím roce provedena formou neohlášených návštěv na místě, bez ohledu na pořadí členských států, které mají být každoročně hodnoceny, stanovené ve víceletém programu hodnocení podle čl. 5 odst. 2. Tato doporučení se mohou týkat jakéhokoliv regionu nebo konkrétní oblasti a obsahují seznam nejméně deseti konkrétních úseků vnějších hranic a nejméně deseti konkrétních hraničních přechodů. Komise může kdykoliv požádat Frontex o předložení analýzy rizik obsahující doporučení k hodnocením, jež mají být provedena formou neohlášených návštěv na místě.

3. Analýzy rizik podle odstavců 1 a 2 předloží Frontex Komisi poprvé do 27. února 2014.

Článek 8

Analýzy rizik vypracovávané jinými institucemi a subjekty Unie než Frontexem

Komise tam, kde to je vhodné, požádá jiné instituce a subjekty Unie než Frontex, které jsou zapojeny do provádění schengenského *acquis*, aby provedly analýzy rizik, včetně rizik souvisejících s korupcí a organizovanou trestnou činností, pokud by tyto jevy mohly ohrozit uplatňování schengenského *acquis* členskými státy. Tyto analýzy lze využít pro přípravu ročních programů hodnocení.

Článek 9

Dotazník

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů v úzké spolupráci s členskými státy vytvoří a aktualizuje standardní dotazník. Návrh standardního dotazníku může konzultovat s Frontexem a Europolem. Standardní dotazník se týká se příslušných právních předpisů, dohodnutých doporučení a osvědčených postupů, zejména jak jsou uvedeny v schengenských katalozích, organizačních a technických prostředků dostupných pro provádění schengenského *acquis* a dostupných statistických údajů pro každou oblast hodnocení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

2. Do 1. července každého roku zašle Komise standardní dotazník těm členským státům, jež mají být hodnoceny v následujícím roce. Členské státy poskytnou Komisi své odpovědi na dotazník do osmi týdnů od jeho doručení. Komise zpřístupní tyto odpovědi ostatním členským státům a informuje o nich Evropský parlament. Na žádost Evropského parlamentu, zejména pokud to vyžaduje závažnost věci, informuje Komise Evropský parlament v jednotlivých případech a v souladu s pravidly, jimiž se řídí vztahy mezi Evropským parlamentem a Komisí, i o obsahu konkrétních odpovědí.

Článek 10

Týmy příslušné pro návštěvy na místě

1. Tým příslušný pro návštěvy na místě (dále jen „místo navštěvující tým“) se skládá z odborníků určených členskými státy a ze zástupců Komise.

2. Komise vyzve členské státy k tomu, aby určily odborníky, kteří se mohou účastnit příslušných návštěv na místě, a uvede oblast jejich odbornosti.

V případě ohlášených návštěv na místě vyzve Komise členské státy, aby určily své odborníky, nejpozději tři měsíce před zahájením plánované návštěvy na místě. Členské státy určí odborníky do dvou týdnů od obdržení této výzvy.

V případě neohlášených návštěv na místě vyzve Komise členské státy, aby určily své odborníky, nejpozději dva týdny před zahájením plánované návštěvy na místě. Členské státy určí odborníky do 72 hodin od obdržení této výzvy.

3. Návštěvy na místě se smějí účastnit nejvýše dva zástupci Komise. Návštěvy na místě se smí účastnit nejvýše osm odborníků z členských států v případě ohlášené návštěvy a šest v případě neohlášené návštěvy.

Pokud počet odborníků určených členskými státy překročí příslušný nejvyšší počet stanovený v prvním pododstavci, Komise po konzultaci s dotčenými členskými státy jmenuje členy týmu s ohledem na vyvážené zeměpisné zastoupení a kompetence odborníků.

4. Odborníci členských států se nesmějí účastnit hodnotících misí, které zahrnují návštěvy na místě v členském státě, kde jsou zaměstnáni.

5. Komise může vyzvat Frontex, Europol nebo jiné instituce nebo subjekty Unie zapojené do provádění schengenského *acquis*, aby ustanovily zástupce, který se bude účastnit návštěvy na místě týkající se oblasti spadající do jejich oblasti působnosti jako pozorovatel.

6. Hlavními odborníky jsou v případě místo navštěvujícího týmu zástupce Komise a odborník z členského státu, které jmenují společně členové tohoto týmu co nejdříve poté, co byl tým ustanoven. Hlavní odborníci jsou jmenováni včas před vytvořením podrobného programu uvedeného v čl. 13 odst. 2.

Článek 11

Týmy příslušné pro hodnocení na základě dotazníku

1. V případě, že se dotazník používá samostatně, tj. aniž by následovala návštěva na místě podle čl. 4 odst. 2, skládá se tým příslušný pro vyhodnocování odpovědí na dotazník (dále jen „dotazníkový tým“) z odborníků členských států a ze zástupců Komise.

2. Při zaslání dotazníku hodnoceným členskými státy vyžve Komise členské státy, aby určily odborníky, kteří se mohou účastnit hodnocení, a uvedly oblast jejich odbornosti. Členské státy určí odborníky do dvou týdnů od obdržení této výzvy. Odborníci jsou určováni v souladu s čl. 10 odst. 3 a 4.

Článek 12

Odborníci

Odborníci, kteří se účastní hodnocení, musí mít náležitou kvalifikaci, včetně dobrých teoretických znalostí a praktických zkušeností v oblastech, které jsou součástí hodnotícího mechanismu, jakož i řádnou znalost hodnotících zásad, postupů a technik hodnocení, a musí být schopni účinně komunikovat ve společném jazyce. Za tímto účelem zajistí členské státy a Komise ve spolupráci s příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie, aby se odborníkům dostalo vhodné odborné přípravy, včetně odborné přípravy v oblasti dodržování základních práv.

Článek 13

Provádění návštěv na místě

1. Místo navštěvující týmy provádějí všechny nezbytné přípravné činnosti s cílem zajistit efektivitu, přesnost a konzistentnost návštěv na místě.

2. Podrobný program ohlášených návštěv na místě stanoví Komise v úzké spolupráci s hlavními odborníky a dotčenými členskými státy. Členské státy jsou o tomto programu informovány. Podrobný program neohlášených návštěv na místě stanoví Komise.

Dotčený členský stát je konzultován a informován o harmonogramu a podrobném programu:

- a) nejméně šest týdnů před konáním ohlášené návštěvy na místě;
- b) nejméně 24 hodin před konáním neohlášené návštěvy na místě.

Neohlášené návštěvy na místě na vnitřních hranicích se konají bez předchozího oznámení dotčeným členskými státy. Komise v úzké spolupráci se členskými státy stanoví obecné pokyny týkající se praktických záležitostí týkajících se těchto návštěv.

3. Členové místa navštěvujícího týmu musí mít u sebe průkazy, jež je opravňují k provedení návštěvy na místě v souladu s tímto nařízením.

4. Hodnocený členský stát zajistí, aby místo navštěvující tým mohl plnit svůj úkol ověřit činnosti v hodnocených oblastech.

Zajistí zejména, aby se místo navštěvující tým mohl přímo obracet na příslušné osoby a měl přístup do všech oblastí, prostor a ke všem dokumentům potřebným k hodnocení.

5. Hodnocený členský stát napomáhá místo navštěvujícímu týmu při plnění jeho úkolů všemi prostředky v rámci svých zákonných pravomocí.

6. V případě ohlášených návštěv na místě poskytne Komise hodnocenému členskému státu předem jména odborníků v místo navštěvujícímu týmu. Tento členský stát určí kontaktní místo pro praktické záležitosti týkající se návštěvy na místě.

7. Komise a členské státy odpovídají za učinění nezbytných opatření, pokud jde o dopravu jejich odborníků účastnících se místo navštěvujícího týmu do hodnoceného členského státu a zpět. Náklady na dopravu a ubytování odborníků účastnících se návštěv na místě hradí Komise.

Hodnocené členské státy odpovídají za učinění nezbytných opatření, pokud jde o ubytování a zajišťování dopravy na místě. V případě neohlášených návštěv na místě Komise usnadní ubytování odborníků.

Článek 14

Hodnotící zpráva

1. V návaznosti na každé hodnocení se vypracuje hodnotící zpráva. Hodnotící zpráva se zakládá, podle okolností, na zjištěných učiněných během návštěvy na místě a na dotazníku. V případě návštěv na místě vypracuje hodnotící zprávu místo navštěvující tým během návštěvy.

Odborníci členských států a zástupci Komise nesou celkovou odpovědnost za vypracování návrhu hodnotící zprávy a zajištění jeho integrity a kvality. V případě nesouhlasu usiluje místo navštěvující nebo dotazníkový tým, podle okolností, o dosažení kompromisu.

2. Hodnotící zpráva analyzuje, podle okolností, příslušná kvalitativní, kvantitativní, provozní, správní a organizační hlediska a obsahuje výčet jakýchkoli nedostatků zjištěných během hodnocení.

3. Každému závěru je v hodnotící zprávě přiřazeno jedno z následujících hodnocení:

- a) vyhovující;
- b) vyhovující s nutnými zlepšeními;
- c) nevyhovující.

4. Komise sdělí návrh hodnotící zprávy hodnocenému členskému státu do šesti týdnů od konání návštěvy na místě nebo od obdržení odpovědi na dotazník. Hodnocený členský stát předloží do dvou týdnů své připomínky k návrhu hodnotící zprávy od jejího obdržení. Na žádost hodnoceného členského státu se koná zasedání zaměřené na sestavení návrhu. Připomínky hodnoceného členského státu mohou být zohledněny v návrhu hodnotící zprávy.

5. Komise předloží návrh hodnotící zprávy a připomínky hodnoceného členského státu k němu ostatním členským státům a vyzve je, aby se vyjádřily k odpovědi na dotazník, k návrhu hodnotící zprávy a k připomínce hodnoceného členského státu.

Na tomto základě Komise v případě potřeby provede v návrhu hodnotící zprávy vhodné změny a prostřednictvím prováděcího aktu hodnotící zprávu přijme. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2. Komise předá hodnotící zprávu Evropskému parlamentu.

Článek 15

Doporučení

1. Při vypracovávání hodnotící zprávy a s ohledem na zjištění a hodnocení v ní obsažená vypracují odborníci z členských států a zástupci Komise návrh doporučení pro nápravná opatření zaměřená na řešení jakýchkoli nedostatků zjištěných během hodnocení, jakož i nástin priorit pro jejich provedení spolu s případnými příklady osvědčených postupů.

2. Komise předloží Radě návrh k přijetí doporučení uvedeného v odstavci 1.

3. Rada přijme doporučení uvedené v odstavci 1 a předá je Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům.

Článek 16

Následná opatření a monitorování

1. Do tří měsíců od přijetí doporučení uvedeného v článku 15 předloží hodnocený členský stát Komisi a Radě akční plán popisující, jak napraví nedostatky zjištěné v hodnotící zprávě. Pokud doporučení dospělo k závěru, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, vypracuje tento členský stát svůj akční plán do jednoho měsíce od přijetí uvedeného doporučení. Komise předá tento akční plán Evropskému parlamentu.

2. Do jednoho měsíce od předložení akčního plánu hodnoceným členským státem Komise po konzultaci místo navštěvujícího nebo dotazníkového týmu předloží Radě své zhodnocení jeho adekvátnosti. Ostatní členské státy jsou vyzvány, aby se k akčnímu plánu vyjádřily.

3. Do šesti měsíců od přijetí doporučení podá hodnocený členský stát Komisi zprávu o provádění svého akčního plánu a poté podává hodnotící zprávu každé tři měsíce do doby, než je akční plán zcela proveden.

4. Odchylně od ustanovení odstavce 3 týkajícího se šestiměsíční lhůty pro podávání zprávy o provádění akčního plánu platí, že dospělo-li doporučení k závěru, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, podá tento členský stát zprávu o provádění svého akčního plánu do tří měsíců od přijetí uvedeného doporučení.

5. V závislosti na závažnosti zjištěných nedostatků a opatřeních přijatých k jejich odstranění může Komise naplánovat uskutečnění ohlášených opakovaných návštěv na místě k ověření provádění akčního plánu. Komise přizve k účasti na opakované návštěvě alespoň čtyři odborníky, kteří se účastnili návštěvy na místě. Komise může k účasti na opakované návštěvě přizvat pozorovatele. Komise stanoví program opakované návštěvy. Hodnocený členský stát je o programu informován alespoň jeden měsíc před očekávaným konáním opakované návštěvy. Komise může rovněž naplánovat neohlášené opakované návštěvy na místě.

6. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o provádění akčních plánů nebo opatření zaměřených na zlepšení uvedených v tomto článku.

7. Pokud návštěva na místě prokáže závažné nedostatky, které mohou představovat závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, Komise o tom z vlastního podnětu nebo na žádost Evropského parlamentu nebo členského státu informuje co nejdříve Evropský parlament a Radu.

8. Je-li členský stát shledán vyhovujícím, avšak doporučení uvádí návrhy pro další možná zlepšení v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. b), poskytne hodnocený členský stát Komisi do šesti měsíců od přijetí doporučení své posouzení možného provedení těchto návrhů.

Článek 17

Citlivé informace

Členové místo navštěvujících a dotazníkových týmů považují za důvěrnou jakoukoli informaci, kterou obdrží v průběhu výkonu svých povinností. Hodnotícím zprávám vypracovaným v návaznosti na návštěvy na místě je podle platných bezpečnostních pravidel přidělen stupeň utajení EU RESTRICTED/RESTREINT UE. Utajení nebrání tomu, aby byly tyto informace zpřístupněny Evropskému parlamentu. Předání informací a dokumentů Evropskému parlamentu podle tohoto nařízení a nakládání s nimi musí probíhat v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí. Komise po konzultaci dotčeného členského státu rozhodne, která část hodnotící zprávy může být zveřejněna.

Článek 18

Podmínky účasti Spojeného království a Irska

1. Odborníci ze Spojeného království a Irska se účastní hodnocení pouze té části schengenského *acquis*, k účasti na níž byly tyto členské státy oprávněny.

2. Hodnocení popsaná v čl. 4 odst. 1 se vztahují pouze na účinné a účelné uplatňování té části schengenského *acquis* Spojeným královstvím a Irskem, k účasti na níž byly tyto členské státy oprávněny.

3. Spojené království a Irsko se podílejí na přijímání doporučení Radou podle čl. 15 odst. 3 pouze ohledně té části schengenského *acquis*, k účasti na níž byly tyto členské státy oprávněny.

Článek 19

Informování vnitrostátních parlamentů

Komise informuje vnitrostátní parlamenty o obsahu a výsledcích hodnocení.

Článek 20

Podávání zpráv Evropskému parlamentu a Radě

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční komplexní zprávu o hodnocení provedených podle tohoto nařízení. Tato zpráva se zveřejní a zahrnuje informace o hodnocení provedených v předchozím roce, o závěrech z

jednotlivých hodnocení a o aktuálním stavu, pokud jde o nápravná opatření. Komise tuto zprávu postoupí vnitrostátním parlamentům.

Článek 21

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 22

Přezkum

Komise provede přezkum fungování tohoto nařízení a předloží Radě zprávu do šesti měsíců od přijetí všech hodnotících zpráv týkajících se hodnocení, na která se vztahuje první víceletý program hodnocení uvedený v čl. 5 odst. 5. Tento přezkum se týká všech prvků tohoto nařízení, včetně fungování postupů pro přijímání aktů podle hodnotícího mechanismu. Komise předá tuto zprávu Evropskému parlamentu.

Článek 23

Přechodná a zrušovací ustanovení

Aniž jsou dotčeny druhý a třetí odstavec tohoto článku, rozhodnutí z 16. září 1998 se zrušuje s účinkem ode dne 26. listopadu 2013.

Část I rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci se nadále použije až do 1. ledna 2016 na hodnotící postupy členských států, které již byly zahájeny k 26. listopadu 2013.

Část II rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci se nadále použije až do 27. listopadu 2014 na hodnotící postupy členských států, které již byly zahájeny k 26. listopadu 2013.

Článek 24

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

V Lucemburku dne 7. října 2013.

Za Radu
předseda
J. BERNATONIS

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Evropský parlament, Rada a Komise vítají přijetí nařízení, kterým se mění Schengenský hraniční kodex s cílem stanovit společná pravidla pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, a nařízení o vytvoření hodnoticího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis*. Věří, že tyto nové mechanismy jsou náležitou reakcí na výzvu Evropské rady uvedenou v závěrech ze dne 24. června 2011, v nichž vybídla k posílení spolupráce a vzájemné důvěry mezi členskými státy v schengenského prostoru a k vytvoření účinného a spolehlivého systému sledování a hodnocení s cílem zajistit prosazování společných pravidel a posílení, přizpůsobení a rozšíření kritérií založených na *acquis* EU, a současně připomněla, že vnější hranice Evropy musí být řízeny účinným a soudržným způsobem, na základě společné odpovědnosti, solidarity a praktické spolupráce.

Uvádějí, že tato změna Schengenského hraničního kodexu posílí koordinaci a spolupráci na úrovni Unie tím, že se stanoví na jedné straně stanoví kritéria pro jakékoli zavedení hraničních kontrol ze strany členských států a na druhé straně mechanismus na úrovni EU pro reakci na skutečně kritické situace, při nichž je ohroženo celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Zdůrazňují, že tento nový hodnoticí systém představuje mechanismus na úrovni EU, který zahrne všechny aspekty schengenského *acquis* a zapojí odborníky z členských států, Komise a příslušných agentur EU.

Jsou si vědomy, že jakýkoli budoucí návrh změny tohoto hodnoticího systému ze strany Komise bude předložen ke konzultaci Evropskému parlamentu, aby bylo před přijetím konečného znění v nejvyšší možné míře zohledněno jeho stanovisko.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS